

رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

عطف به نامه شماره ۲۵/۸۶۲۱۶ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ و پیرو نامه شماره ۱۰۲/۴۲۳۸۹ مورخ ۱۴۰۳/۰۳/۲۰؛

لایحه اصلاح ماده (۸۷) قانون مدیریت خدمات کشوری

که با اصلاحاتی در جلسه مورخ پانزدهم اسفندماه یکهزار و چهارصد و سه به تصویب مجلس شورای اسلامی رسیده است؛ در جلسه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۲ شورای نگهبان مورد بحث و بررسی قرار گرفت و با توجه به اصلاحات به عمل آمده به شرح زیر اعلام نظر می گردد:

ـ با عنایت به نظر هیأت عالی نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام درخصوص لایحه فوق، مصوبه در موارد مذکور در نامه این هیأت، مغایر بند ۲ اصل ۱۱۰ قانون اساسی شناخته شد. به پیوست نظر این هیأت به شماره ۷۲۰۸۰-۹۰۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۷ درخصوص این لایحه عیناً جهت اقدام لازم ارسال می گردد.

سیامک رهپیک

بسمه تعالی

شماره ۸۰۷۲۰-۹۰۰۰

تاریخ ۲۷/۱۲/۱۴۰۳

پیوست

جمهوری اسلامی ایران

مجمع تشخیص مصلحت نظام
رئیس

حضرت آیت الله جنتی

دبیر محترم شورای نگهبان

سلام علیکم؛

پیرو نامه شماره ۶۹۳۳۰-۹۰۰۰ مورخ ۱۴۰۳/۳/۹ و در اجرای آیین نامه نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام و مطابق با ماده ۶ آیین نامه مذکور، مصوبه هیأت عالی نظارت بر حسن اجرای سیاست های کلی نظام (جلسه مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۷) در مورد «لایحه اصلاح ماده ۸۷ قانون مدیریت خدمات کشوری» مصوب مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۵ مجلس شورای اسلامی، به شرح ذیل جهت اقدام مقتضی، طبق اصل یکصد و دهم قانون اساسی، ارسال می شود:

- مغایرت اعلام شده قبلی در خصوص تبصره ۳ ماده ۸۷ اصلاحی همچنان به قوت خود باقی است. در مورد تبصره ۴ ماده مذکور نیز مغایرت های سابق الذکر با جزء ۲ بند ۹ سیاست های کلی نظام قانون گذاری و بند ۱۱ سیاست های کلی تشویق سرمایه گذاری کماکان باقی است، اما مغایرت با جزء ۱۰ بند ۹ سیاست های کلی نظام قانون گذاری برطرف شده است.

جدول تفصیلی مغایرت های مصوبه مذکور با سیاست های کلی نظام به پیوست ارسال می گردد.

صادق آملی لاریجانی

رئیس هیأت عالی نظارت

دبیر محترم شورای نگهبان

شماره ثبت: ۱۰/۴۵۲۴۷

تاریخ ثبت: ۱۴۰۳/۱۲/۲۸

شماره پرونده

ملاحظات و رد

«باسمه تعالی»

**موارد مغایرت مصوبه اصلاحی مجلس در خصوص «لایحه اصلاح ماده ۸۷ قانون مدیریت خدمات
کشوری» با سیاست‌های کلی نظام**

هیأت عالی نظارت

بیست و هفتم اسفند ماه ۱۴۰۳

ردیف	موضوعه مجلس شورای اسلامی (مورخ ۱۴۰۲/۲/۲۶)	مقایرت با سیاست های کلی نظام	توضیح مقایرت	موضوعه اصلاحی مجلس شورای اسلامی (مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۱۵)	رفع/بقای مقایرت
۱	ماده واحده - ماده ۸۷ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب ۱۳۸۶/۷/۱۸ با اصلاحات و الحاقات بعدی و تبصره های آن به شرح زیر اصلاح می شود: تبصره ۳- تمامی دستگاه های اجرائی اعم از ستادی و استانی، به استثنای واحدهای نظامی، انتظامی و امنیتی و بخش عملیاتی واحدهای خدمت رسانی از قبیل بیمارستان ها، مراکز بهداشتی-درمانی، مراکز بهداشتی، بانک ها و اماکن ورزشی موظفند ساعات کار خود را در پنج روز هفته از روز یکشنبه تا پنج شنبه تنظیم نمایند. فهرست کامل بخش عملیاتی واحدهای خدمات رسانی موضوع این تبصره ظرف مدت سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون توسط سازمان اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.	جزء (۲) بند (۹) سیاست های کلی نظام قانون گذاری: رعایت اصول قانون گذاری و قانون نویسی و تعیین سازوکار برای انطباق لوایح و طرح های قانونی با تأکید بر: ... - معطوف بودن به نیازهای واقعی...	افزایش تعداد روزهای تعطیلی دستگاه های اجرایی به دو روز در هفته با توجه به اینکه در شرایط اقتصادی کنونی کشور نیاز به تلاش بیشتر برای تحقق اهدافی همچون رشد هشت اقتصادی هشت درصدی وجود دارد ضرورتی واقعی را در زمینه قانون گذاری برآورده نمی کند و در نتیجه مقایرت جزء ۲ بند ۹ سیاست های کلی نظام قانون گذاری مقایرت دارد.	تبصره (۳) به شرح زیر اصلاح می شود: تمامی دستگاه های اجرایی اعم از ستادی و استانی، به استثنای واحدهای نظامی، انتظامی و امنیتی و بخش عملیاتی واحدهای خدمت رسانی از قبیل بیمارستان ها، مراکز بهداشتی-درمانی، مراکز بهداشتی، بانک ها و اماکن ورزشی موظفند ساعات کار خود را در پنج روز هفته از روز شنبه تا چهارشنبه به جای «از یکشنبه تا پنجشنبه» برطرف کننده ایراد هیأت عالی نظارت، که ناظر بر اصل تعطیلی دو روز در هفته است، نمی باشد.	بقای مقایرت
۲	تبصره ۴- در تمامی قوانین و مقرراتی که از مبنای چهل و چهار ساعت کار در هفته و یکصد و هفتاد و شش ساعت کار در چهار هفته متوالی استفاده شده است نظیر قانون کار	اجزاء (۲) و ۱۰ بند (۹) سیاست های کلی نظام قانون گذاری: رعایت اصول قانون گذاری و قانون نویسی و تعیین سازوکار	کاهش ساعات کاری در بخش خصوصی: اولاً به شرح مذکور در بندهای قبل، همسو با ضرورت های اقتصادی کشور نیست و در	تبصره (۴) به شرح زیر اصلاح می شود: تبصره ۴- در تمامی قوانین و مقرراتی که از مبنای ۴۴ ساعت کار در هفته و ۱۷۶ ساعت کار در چهار هفته متوالی استفاده شده است؛ از جمله قانون	بقای مقایرت با جزء ۲ بند ۹ سیاست های کلی نظام قانون گذاری و نیز بند ۱۱ سیاست های کلی تشویق سرمایه گذاری

ردیف	مصوبه مجلس شورای اسلامی (مورخ ۱۴۰۲/۱۱/۲۶)	مقایرت با سیاست های کلی نظام	توضیح مقایرت	مصوبه اصلاحی مجلس شورای اسلامی (مورخ ۱۴۰۲/۱۲/۱۵)	رفع/بقای مقایرت
	مصوب ۱۳۶۹/۸/۲۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام با اصلاحات و الحاقات بعدی از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون به ترتیب به چهل ساعت در هفته و یکصد و شصت ساعت کار در چهار هفته متوالی اصلاح می‌شود و کاهش ساعات کاری موجب کاهش حقوق و دستمزد و مزایای قانونی کارکنان و کارگران موضوع این تبصره نمی‌گردد. اجرای حکم این تبصره در خصوص دستگاه‌هایی که مستقیماً تحت نظر مقام معظم رهبری است منوط به اذن معظم‌له می‌باشد.	برای انطباق لوایح و طرح‌های قانونی با تأکید بر: ... - معطوف بودن به نیازهای واقعی ... - عدالت محوری در قوانین ... بند ۱۱ سیاست‌های کلی تشویق سرمایه‌گذاری: توانمندسازی بخش‌های خصوصی و تعاونی بر ایفای فعالیت‌های گسترده و اداره بنگاه‌های اقتصادی بزرگ.	نتیجه‌نیازی واقعی را در حوزه قانون گذاری برآورده نمی‌سازد و لذا مفایر جزء ۲ بند ۹ سیاست‌های کلی نظام قانون گذاری است. ثانیاً با توجه به ماهیت قراردادی روابط میان کارگر و کارفرما در این بخش مفایر عدالت محوری در قوانین به شرح مذکور در جزء ۱۰ بند ۹ سیاست‌های کلی نظام قانون گذاری است. ثالثاً این امر به دلیل افزایش هزینه‌های بخش خصوصی مفایر بند ۱۱ سیاست‌های کلی تشویق سرمایه‌گذاری است.	کار مصوب ۱۳۶۹/۸/۲۹ مجلس شورای اسلامی با اصلاحات و الحاقات بعدی، از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون به ترتیب به ۴۰ ساعت در هفته و ۱۶۰ ساعت کار در چهار هفته متوالی اصلاح می‌شود. کاهش ساعات کاری، موجب کاهش حقوق و دستمزد و مزایای قانونی کارکنان موضوع این تبصره نمی‌گردد. قراردادهای خصوصی که تا پیش از تصویب این قانون منعقد شده است تا پایان مدت قرارداد مشمول حکم این تبصره نمی‌باشد. اجرای حکم این تبصره در خصوص دستگاه‌هایی که مستقیماً تحت نظر مقام معظم رهبری است منوط به اذن معظم‌له می‌باشد.	توضیح: ایرادات اول و سوم هیأت عالی نظارت بر این تبصره همچنان باقی است؛ زیرا در مصوبه اصلاحی نیز ساعات کاری در بخش خصوصی به میزان ۴۰ ساعت در هفته تعیین شده که این امر نیز طبق مصوبه قبلی هیأت، فاقد ضرورت قانون‌گذاری و نیز موجب افزایش هزینه‌های بخشی خصوصی است. اما ایراد دوم (ناعادلانه بودن تغییر در شرایط قرارداد کار میان کارفرما و کارگر)، با توجه به اینکه مصوبه جدید بر خلاف مصوبه قبلی عطف به ماسبق نمی‌گردد و شامل قراردادهای منعقدشده پیشین نمی‌شود، برطرف شده است.